

**Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága által
2004. június 9-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen
benyújtott kereset**

(T-215/04. sz. ügy)

(2004/C 217/51)

(Az eljárás nyelve: angol)

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, képviseli: M. Bethell, meghatalmazotti minőségben, segítője D. Anderson QC és H. Davies, Barrister, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 9-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

Felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg teljes egészében a megtámadott határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes vitatja a Bizottság 2004. március 30-i döntését, melynek tárgya az Egyesült Királyságnak azon támogatási rendszere, amelyet a gibraltári kormány társasági adó reform keretében akar felállítani. (1) Határozatában a Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy a javasolt adóreform a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül.

Keresetének alátámasztására a felperes kifejti, hogy a Bizottságnak a regionális szelektivitással kapcsolatos megállapításai lényeges ténybeli és jogi tévedések érvénytelenítik.

A felperes szerint Gibraltár egy olyan terület, amelynek önálló kormányzatiságát az ENSZ Charta értelmében az Egyesült Királyság köteles megőrizni, és amely a nemzeti, nemzetközi és közösségi jog szempontjából nem része az Egyesült Királyságnak. A felperes ezen felül azt is állítja, hogy Gibraltár elkülönül az Egyesült Királyságtól és tőle semmilyen segítyt vagy anyagi támogatást nem kap. A felperes azt is állítja, hogy az Egyesült Királyság és Gibraltár adórendszere teljes egészében független és elkülönül, illetve az Egyesült Királyság hatályos adórendszerében a reform-javaslat nem eredményez adócsökkenést. A Bizottság megközelítése a felperes szerint az egyenlő elbánás elvét is sérti, mivel egy szimmetrikusan terhelt régió által hozott intézkedések nem kezelendők állami támogatás-ként, ellenben ha ugyanezen intézkedéseket egy aszimmetrikusan terhelt régió hozza meg, akkor igen.

A felperes azt állítja, hogy a Bizottságnak a tényleges szelektivitással kapcsolatos megállapításai jogilag hibásak és nem kellően indokoltak.

A felperes végül arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette a felperes meghallgatáshoz való jogát, mivel az EK 88. cikk (2)

bekezdése szerinti eljárás során érdemben nem vizsgált olyan kérdéseket, melyekre a döntését alapította.

(1) C 66 / 2002 állami támogatás – Gibraltár kormányának társasági adó reformja

**Az Európai Környezetvédelmi Iroda és a Stichting Natuur en Milieu által 2004. június 9-én az Európai Közösségek
Bizottsága ellen benyújtott kereset**

(T-236/04. sz. ügy)

(2004/C 217/52)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Környezetvédelmi Iroda, székhely: Brüsszel (Belgium) és a Stichting Natuur en Milieu, székhely: Utrecht (Hollandia), képviseli: P. van den Biesen és B. Arentz ügyvédek, 2004. június 9-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek a következő döntés meghozatalát kérik az Elsőfokú Bíróságtól:

- részben semmisítse meg a 2004/248/EK bizottsági határozatot (1) a 2. cikk (3) bekezdése és 3. cikk b) pontja tekintetében;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A megtámadott határozatban a Bizottság úgy döntött, hogy nem módosítja a 91/414 irányelv (2) I. mellékletét, és nem veszi fel az ott felsorolt anyagok közé az atrazint. A 91/414 irányelv 4. cikke szerint a tagállamok csak olyan növényvédő szereket engedélyezhetnek, amelyek az I. mellékletben felsorolt hatóanyagokat tartalmazzák. Azzal, hogy a Bizottság nem vette fel az atrazint az I. mellékletben felsorolt anyagok közé, úgy döntött, hogy nem engedi meg az ezt a hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerek további használatát.

A felperesek a határozatot nem ebből a szempontból, hanem egyes átmeneti rendelkezések miatt kifogásolják, amelyek 2007. június 30-ig és a kockázat csökkentését szolgáló feltételekkel megengedik atrazin-tartalmú termékek bizonyos korlátozott használatát. Határozatának preambulumban a Bizottság ezeket az átmeneti intézkedéseket a hatékony alternatívák pillanatnyi hiányával, illetve kifejlesztésük időigényességével indokolta.

Keresetük alátámasztására a felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott rendelkezések a 91/414 irányelvbe ütköznek. Az irányelv 8. cikke szerint a tagállamok egy 12 éves időszakon belül továbbra is engedélyezhetik az olyan hatóanyagokat, amelyek az irányelvről szóló értesítés után két évvel már forgalomban voltak. Az atrazin ilyen hatóanyag. Ha azonban közben ezeket az anyagokat nem veszik fel az I. mellékletbe, akkor a felperesek szerint a 12 éves időszak lejárta után a 91/414 irányelv nem ad jogalapot a használat folytatásának megengedésére. A felperesek szerint tehát a megtámadott bizottsági rendelkezések az atrazin használata folytatására új alapot teremtettek, noha a Bizottságnak erre a 91/414 irányelv alapján nem volt hatásköre.

A felperesek szerint a Bizottság megsértette a 92/43 irányelvet is azért, hogy a megtámadott határozatban nem írt elő további korlátozásokat a különleges természetmegőrzési területek, így különösen a 92/43 irányelv⁽¹⁾ 3. cikkében létrehozott Natura 2000 hálózat tekintetében.

⁽¹⁾ HL L 78., 2004.3.16., 53. o.

⁽²⁾ A Tanács 1991. július 15-i 91/414/EGK irányelve a növényvédőszer forgalomba hozataláról, Hivatalos Lap L 230., 1991.8.19., 1-32. o.

⁽³⁾ A Tanács 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről, Hivatalos Lap L 206., 1992.7.22., 7-50. o.

Az Olasz Köztársaság által 2004. június 11-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-239/04. sz. ügy)

(2004/C 217/53)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Olasz Köztársaság, képviseli Danilo del Gazio, ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 11-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- nyilvánítsa semmisnek és érvénytelennek a megtámadott határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Jelen kereset a Bizottság 2004. március 30-i C(2004)930 fin sz. a C62/2003 (ex NN 7/2003) eljárásra vonatkozó határozata ellen irányul, amely a közösségi piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította a foglalkoztatás területén a haladéktalan rendelkezéseket illető állami támogatásokat, amelyek végrehajtásáról Olaszország a 2003. április 17-i 81. törvénybe átültetett, 2003. február 14-i rendeletben rendelkezett. Az alperes különösképpen úgy tartotta, hogy a kérdéses támogatás mértéke gazdasági előnyhöz juttatja a nehéz pénzügyi helyzetben találó,

különleges igazgatás alá helyezett és legalább 1000, a Ministero del Lavoro-val 2003. április 30-ig áthelyezésüket jóváhagyó kollektív szerződést kötött alkalmazottat foglalkoztató vállalkozások megszerzőit, ugyanúgy, mint a nehéz pénzügyi helyzetben található, különleges igazgatás alá helyezett, legalább 1000 alkalmazottat foglalkoztató, átruházás tárgyát képező vállalkozásokat.

A keresetben előadottakat a felperes az alábbiakkal támasztja alá:

- a kérdéses támogatás általános jellegű, a foglalkoztatást elősegítő intézkedés, amely mint ilyen, nem torzítja a versenyt, és nem is jelent arra fenyegetést, ennek megfelelően nem minősül az EK 87. cikk 1. bekezdés szerinti állami támogatásnak
- a támogatás összeegyeztethetőségére vonatkozó bizottsági értékelést az intézkedés érvényességének időtartama alatt kell figyelembe venni, amelyet az a szükség igazol, hogy szembe kellett nézni a foglalkoztatás területén egy átmeneti helyzettel, illetve egy súlyos válsaggal, és az intézkedés időbeli hatálya is kizárólag a válság áthidalásának időszakára terjedt ki, figyelemmel az arányosság elvének tiszteletben tartására.
- a vállalkozások megmentésére és átszervezésére irányuló állami támogatásról szóló útmutatók megsértése abban a mértékben – az Ocean SpA-nak a Brandt Italia részére történt eladását illetően – amennyiben nevezett útmutatók 100. pontja kifejezetten a nem bejelentett támogatásokra utal, megállapítván, hogy a Bizottságnak meg kell vizsgálnia minden olyan, a vállalkozások megmentésére és átszervezésére irányuló támogatás összeegyeztethetőségét a közös piaccal, amelyet a Bizottság engedélye nélkül juttattak.
- az EK 87. és 88. cikk foglalkoztatást elősegítő állami támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2002. december 12-i 2204/2002/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ megsértése, abban a mértékben, amennyiben az alperes a kérdéses támogatást nem tartotta összeegyeztethetőnek az említett rendelettel.

⁽¹⁾ HL L 337., 2002.12.13., 3. o.

Az Európai Környezetvédelmi Iroda és a Stichting Natuur en Milieu által 2004. június 9-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-241/04. sz. ügy)

(2004/C 217/54)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Környezetvédelmi Iroda, székhely: Brüsszel (Belgium) és a Stichting Natuur en Milieu, székhely: Utrecht (Hollandia), képviseli: P. van den Biesen és B. Arentz ügyvédek, 2004. június 9-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.